

Република Србија
УПРАВНИ СУД
- Одељење у Крагујевцу -
I-1 У. 8292/10 (2009)
29.09.2011. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Томић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца С. В. село Б., Г. Д. ..., Општина Д., против решења туженог Жалбене комисије Владе Републике Србије број: од 12.02.2009. године, у предмету одређивања радноправног статуса, у нејавној седници већа одржаној дана 29.09.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Управни суд се ОГЛАШАВА стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет УСТУПА Основном суду у П. као стварно и месно надлежном суду.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Министарства одбране, Управе за ванредне ситуације број од 15.12.2008. године којим је одлучено да тужилац остаје нераспоређен од године због укидања послова и задатака радног места на које је тужилац био распоређен, да док се налази на располагању има права на накнаду личног дохотка-плату у

висини плате коју је остварио у последњем месецу у коме је остао распоређен као и сва права на њено увећање као и други запослени који су распоређени, да ће Министарство одбране именованом исплатити износ од динара и да му престаје радни однос године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 03.04.2009. године и заведеној у том суду под У.2507/09 и допуни тужбе од 28.05.2009. године, којом спори законитост решења туженог, тужилац је навео да су оба органа учинила повреде правила поступања која су била од утицаја на решење ствари, јер нису дали разлоге о томе да ли је за тужиоца као референта оперативца у Центру за обавештавање било упражњених радних места референата са средњом односно са четвртим степеном стручне спреме на нивоу органа. Нема доказа да су укинута радна места референата односно оперативаца, нити доказа да је тужени на било који начин покушао да у оквиру Министарства одбране тужиоцу понуди неки посао са његовом или нижом стручном спремом. Иначе у истој управној ствари вођена је парница пред Општинским судом у Д. па је пресудом тог суда П1.бр.185/06 од 27.02.2007. године поништено решење којим је први пут одлучивано о радноправном статусу тужиоца. Ову пресуду потврдио је Окружни суд у П. пресудом Гж.бр.656/07 од 26.09.2007. године, а пресудом Врховног суда Србије Рев II бр.1694/07 од 11.12.2008. године одбијена је ревизија туженог Министарства одбране па је несумњиво да ово није управна већ радноправна ствар која мора да се реши у парничном поступку. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да се оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), по правилима поступка прописаних одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Управни суд је нашао да није стварно надлежан

за поступање у овој правној ствари.

Из списка органа као и образложења оспореног и првостепеног решења произилази да је поступак одлучивања, о радно-правном статусу тужиоца, радника Државне заједнице СЦГ-Министарства одбране, Управе за одбрану МО у РС, Центру за одбрану Н., Одсеку за одбрану Д., на радном месту оперативац у Центру за обавештавање-референт, започет доношењем решења број од 05.05.2005. године о престанку радног односа тужиоца, као вишка запослених за чијим је радом престала потреба, године. Решењем начелника Управе за одбрану МО у РС од 03.06.2005. године одбијен је приговор тужиоца на ово првостепено решење. Пресудом Општинског суда у Д. П1.бр.185/06 од 27.02.2007. године уважена је тужба тужиоца и поништена су решења од 05.05.2005. године о престанку радног односа тужиоца и од 03.06.2005. године о одбијању његовог приговора и обавезан послодавац да тужиоца врати на рад и призна му сва права из радног односа.

Одредбом члана 183. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС" бр.79/05...67/2007) прописано је да поступци одлучивања о правима обавезама и одговорностима запослених који су започети до ступања на снагу овог закона окончаће се применом прописа према којима су започети.

У конкретном случају поступак одлучивања о радноправном статусу тужиоца је отпочео 05.05.2005. године па се на њега мора применити Закон о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе ("Службени лист СФРЈ" бр.23/78...35/91 и "Службени лист СРЈ" бр.31/93, 50/93) па на основу члана 397. став 5. и члана 398. овог Закона у вези члана 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04 и 111/09) пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност на основу одредаба чланова 15. и 17. ЗПП-а, који се сходно примењује на основу одредбе члана 59. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96) који се према одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09) примењује у овом случају, Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08...31/11) прописано је да основни суд у првом степену суди у споровима поводом

заснивања, постојања и престанка радног односа.

Имајући у виду наведено Управни суд је нашао да се ради о спору поводом престанка радног односа па се судска заштита остварује пред надлежним основним судом, а то је, имајући у виду да се рад обављао у Д., на основу члана 59 ЗПП-а и члана 3. тачка 23. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" бр.116/08), Основни суд у П..

Због тога је Управни суд применом одредби члана 15., 17., 39. и 59. Закона о парничном поступку, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.09.2011. године, I-1 У. 8292/10 (2009)

Записничар
Снежана Томић, с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС